

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ,
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ імені К.Д. УШИНСЬКОГО»

Хмельницька гумантарно-педагогічна академія (Україна)

Юго Западний університет «Неофіт Рілські» (Болгарія)

Велікотирновські Університет «Св.Св.Кіріл і Методій» (Болгарія)

Харбінський інженерний університет (Китай)

Міжнародний Незалежний Університет Молдови (ULIM) (Молдова)

УПРАВЛІННЯ ТА ІННОВАЦІЇ В ОСВІТІ: ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

*ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
21 листопада 2025 року*

DOI: <https://doi.org/10.24195/MIE2025>

УДК: 378.11+371.201+658.401.2

У677

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Сакалюк О. О. – завідувач кафедри освітнього менеджменту та публічного управління ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», кандидат педагогічних наук, доцент.

Ручкіна М. М. – доцент кафедри освітнього менеджменту та публічного управління ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», кандидат педагогічних наук, доцент.

Рецензенти:

Корнешук В. В. – завідувач кафедри психології та соціальної роботи Національного університету «Одеська політехніка», д.пед.н., професор

Воронова С. В. – завідувач лабораторії якості освіти Державного університету інтелектуальних технологій і зв'язку, к. пед. н.

Рекомендовано до друку Вченою радою ДЗ «ПНПУ імені К. Д. Ушинського», протокол №8, від 25 грудня 2025 року.

Відповідальність за зміст матеріалів несуть їх автори.

Управління та інновації в освіті: досвід, проблеми та перспективи:

У677 збірник матеріалів міжнар. наук.-практ. конф., м. Одеса 21 листопада 2025 року Одеса : ПНПУ імені К. Д. Ушинського, 2025. 145 с.

До збірника увійшли матеріали міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої управлінню закладами освіти, досвіду, проблемам та перспективам їх розвитку.

Науковці та здобувачі освіти висвітлюють питання щодо управління освітнім процесом в умовах розвитку інноваційного середовища та організаційно-психологічних аспектів менеджменту в освіті.

УДК: 378.11+371.201+658.401.2

© Університет Ушинського, 2025

підвищувати ефективність, але організаційні ризики знижують її на 10-20%, якщо не вживати відповідних заходів [5, р.83].

Етичні ризики в змішаному навчанні також заслуговують на увагу, оскільки стосуються питань конфіденційності, академічної доброчесності та етичного використання технологій. Онлайн-платформи збирають великі обсяги даних про учасників, що може призводити до витоків інформації чи неетичного використання. Крім того, ризик плагіату зростає через легкий доступ до інтернет-ресурсів, а використання інструментів генерації тексту на базі штучного інтелекту ставить питання про автентичність робіт студентів.

Загалом, виклики та ризики змішаного навчання вимагають комплексного підходу від усіх учасників навчального процесу від технічного аудиту та психологічної підтримки до інклюзивних політик та етичних норм. Тільки через постійну адаптацію та співпрацю можна мінімізувати негативні наслідки та максимально реалізувати потенціал цієї форми навчання, перетворивши виклики на можливості для розвитку сучасної освіти.

Література

1. COVID-19 highlights the digital divide in distance learning. URL: <https://teachertaskforce.org/news/covid-19-highlights-digital-divide-distance-learning>
2. Didgital 2025: Ukraine. DataReport. URL: https://datareportal.com/reports/digital-2025-ukraine?utm_source=chatgpt.com
3. Freedom of the Net 2024. Ukraine. Freedom House. URL: <https://freedomhouse.org/country/ukraine/freedom-net/2024>
4. McHone Ch. Blended Learning Integration: Student Motivation and Autonomy in a Blended Learning Environment. – 2020. – 160 p. URL: <https://dc.etsu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=5199&context=etd>
5. Review of the Education Sector in Ukraine. Moving toward Effectiveness, Equity and Efficiency (RESUM3). Final Repot. – World Bank Group. 2023. – 177 p.
6. Skvortsova S., Britskan T., Symonenko T. Degree of Readiness of Teachers in Ukraine to Use ICT in Their Professional Activities: 2019–2022 // E-learning & Artificial Intelligence. – Katowice–Cieszyn 2023. – Pp. 223-237.
7. Startling disparities in digital learning emerge as COVID-19 spreads: UN education agency. United Nations. URL: <https://news.un.org/en/story/2020/04/1062232>

РОЗВИТОК ПАРТНЕРСЬКОЇ ВЗАЄМОДІЇ ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ З БАТЬКАМИ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ ОСВІТИ

Ганна Кофіжиу, Україна

У сучасних умовах трансформації освіти партнерська взаємодія набуває нового змісту, оскільки реформування освітньої галузі в Україні, запровадження Концепції реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа» на період до 2029 року, розвиток цифрового освітнього середовища та посилення демократизації

управління освітніми закладами зумовлюють потребу в налагодженні ефективних форм співпраці закладу загальної середньої освіти та родини – трансформаційні процеси в освіті вимагають підвищення рівня участі батьків у житті закладу освіти. Сучасний заклад загальної середньої освіти має розглядати родину як стратегічного партнера, що здатний впливати на якість освітніх результатів та розвиток освітнього середовища.

Теоретичні засади взаємодії закладу освіти з батьками спираються на класичні положення педагогічної науки, відображені у працях Я. Коменського, А. Макаренка, В. Сухомлинського, які обґрунтували значення сім'ї як первинного осередку виховання та визначили принципи узгодженого впливу школи й родини на розвиток дитини. У сучасному науковому дискурсі проблематика педагогіки партнерства, моделі ефективної співпраці сім'ї й закладу освіти, а також особливості взаємодії в умовах воєнних і поствоєнних викликів ґрунтовно висвітлені в дослідженнях О. Бірюкової, Л. Калініної, І. Козубовської, В. Ковальчук, Н. Лісової, О. Онаць, Н. Островерхової, Г. Розлуцької, О. Савко та інших учених, які розробляють як теоретичні, так і практикозорієнтовані підходи до партнерства «школа – родина».

Партнерська взаємодія з батьками – це цілеспрямована, системна й рівноправна співпраця закладу освіти та батьківської спільноти, що ґрунтується на довірі, взаємній відповідальності, відкритій комунікації та спільному ухваленні рішень щодо розвитку дитини і закладу освіти. Такий тип взаємодії передбачає перехід від традиційної моделі «заклад освіти – контролюючий суб'єкт, батьки – учасники за запрошенням» до партнерського формату, в якому обидві сторони виступають активними суб'єктами освітнього процесу.

Взаємодія закладу освіти і сім'ї розглядається як соціальний процес співпраці, побудований на принципах партнерства, відкритості та взаєморозуміння. За слушним узагальненням Н. Лісової, соціально-педагогічне партнерство – це демократична модель взаємодії рівноправних суб'єктів, об'єднаних спільними цілями, що спрямованні на створення соціально-освітнього простору на місцевому рівні з метою розвитку, соціалізації та виховання особистості, яка має прагнення до самовдосконалення та навчання впродовж життя, готова до свідомого вибору, самореалізації та громадської активності [1].

У результаті проведеного дослідження (на базі Одеського ліцею «Лідер»), спрямованого на встановлення актуальних форм взаємодії закладу освіти і батьків було виявлено, що серед основних форм комунікації домінують традиційні: батьківські збори (83,7%), індивідуальні консультації (41,5%) і участь у шкільних заходах (37%). Також активна взаємодія відбувається у цифровому просторі – через месенджери (65%) і соціальні мережі (55,3%). Натомість було відзначено потребу саме в індивідуальних консультаціях як формі взаємодії з батьками, оскільки вони дають можливість більш глибокого й міцнішого налагодження контакту між педагогом і сім'єю.

Отже, традиційні форми комунікації, як-от батьківські збори та індивідуальні консультації, залишаються найбільш затребуваними, водночас цифрові платформи створюють нові можливості для розширення і підвищення

якості комунікації, долаючи часові та просторові обмеження. У зв'язку з цим актуальності набуває впровадження комплексного підходу, що поєднує традиційні методи з інноваційними технологіями, який сприятиме формуванню довіри, відкритості та партнерства між закладом освіти та родиною, що є ключовими складовими педагогіки партнерства і сприяє гармонійному розвитку дитини у сучасному соціокультурному середовищі.

Комплексний теоретичний аналіз сучасних концепцій педагогіки партнерства, моделей ефективної співпраці сім'ї й закладу освіти, а також проведене практичне дослідження дозволяють окреслити напрями вдосконалення управління закладом освіти на засадах партнерської взаємодії з батьками, зокрема:

1) використання єдиної цифрової платформи комунікації, яка забезпечить оптимізацію інформаційних потоків, підвищення швидкості обміну даними та доступність актуальної інформації для всіх учасників освітнього процесу, що відповідає загальносвітовим тенденціям цифрової трансформації освіти;

2) актуалізація демократичних механізмів участі в ухваленні управлінських рішень, зокрема шляхом активнішого залучення батьків і представників громади до діяльності дорадчих органів, публічних обговорень і стратегічного планування розвитку закладу освіти;

3) розширення спектру форм партнерської взаємодії «школа – батьки – громада», що сприятиме формуванню цілісної освітньої екосистеми, активізації соціального партнерства та зміцненню ролі закладу освіти як важливого центру громадського життя;

4) удосконалення системи зворотного зв'язку та моніторингу взаємодії, яка забезпечуватиме регулярне інформування батьків і громади, своєчасне виявлення потреб, очікувань та проблемних питань, а також дозволить оперативно коригувати управлінські рішення.

Взаємодія закладу освіти з батькам є одним із ключових чинників успішного розвитку дитини в сучасних соціокультурних умовах. Ефективне партнерство між освітнім закладом і сім'єю сприяє формуванню гармонійної особистості, підтримує освітній процес і зміцнює довіру між учасниками освітнього процесу.

Література

1. Лісова Н. І. Державно-громадське управління розвитком загальної середньої освіти в малих містах України: монографія / за наук. ред. Л. М. Калініної. Черкаси: Видавець Пономаренко Р. В., 2018. 360 с.

ЦИФРОВІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДОМ ОСВІТИ: МОЖЛИВОСТІ, ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

**Оксана Сакалюк, Україна
Вікторія Копилук, Україна**

В умовах активної цифровізації суспільства освітня галузь визначається як один із пріоритетних напрямів реалізації інноваційних управлінських

ЗМІСТ

Секція 1	
АВКСЕНТЬЄВА Галина <i>Організація освітнього процесу в умовах змішаного навчання</i>	3
КРОЇТОРУ Людмила <i>Механізми удосконалення управлінської діяльності менеджерів в умовах сучасних викликів</i>	5
КУШНІРЕНКО Тетяна <i>Середовищний підхід в управлінні закладом освіти</i>	7
МУНТЯН Тетяна <i>Моделювання виховної роботи сучасного закладу загальної середньої освіти</i>	9
ОЛІЙНИК Ярослава <i>Механізми саморозвитку сучасного менеджера освіти</i>	11
ПОЛЬОВА Тетяна <i>Взаємодія у сучасній вищій освіті: рівноправні партнерські відносини при збереженні ієрархії ролей</i>	13
ХУАН Хуей <i>Інформаційно-комунікаційні технології в управлінні закладом освіти</i>	17
ХУДАВЕРДІЄВА Вікторія <i>Інноваційні підходи до підготовки майбутніх управлінців індустрії туризму та гостинності в умовах цифрової трансформації освіти</i>	19
ЧЕНЬ Гуйцзянь <i>Управління закладом освіти на засадах сучасних технологій</i>	22
Секція 2	
АСТАХОВА Катерина <i>Кадровий потенціал університетського сектору освіти України: ключові виклики та тренди</i>	25
ВАСИЛЬЄВА Олександра <i>Безпека закладів освіти – одна із головних вимог сьогодення</i>	27
ДОЛЖЕНКОВ Олег <i>Внутрішній контроль та кризова стійкість університету: практичні аспекти</i>	30
КЕЛІЧАВА Марина <i>Маркетингова стратегія як механізм розвитку позашкільного закладу освіти</i>	33
КОВАЛЬСЬКИЙ Станіслав <i>Виклики та ризики змішаного навчання в умовах сучасної України</i>	35
КОФІЖИУ Ганна <i>Розвиток партнерської взаємодії закладу загальної середньої освіти з батьками в умовах трансформації освіти</i>	37
САКАЛЮК Оксана, КОПИЛЮК Вікторія <i>Цифровізація управління закладом освіти: можливості, виклики та перспективи розвитку</i>	39
ЧЕРНЕНКО Наталія, ВАН Чжен <i>Організаційно-психологічні умови професійної самореалізації педагогів в умовах трансформацій сучасної освіти</i>	42